

Tajuplná síla silvestrovské noci

Silvestrovská noc... Je spojena s pohádkami, zázraky, dárky, Dědou Mrázem nebo Santa Clausem a samozřejmě s nazdobeným vánočním stromkem a svátečním stolem.

Již od starověku je známý pohanský svátek Jule a dvanáctá noc plná zázraků, nyní Novoroční noc.

Od dětství jsme zvyklí na pohádkové představy o Silvestru.

Ukazuje se však, že to nejsou jen představy. Každá pohádka, každý mýtus je něco, co kdysi bylo skutečností, i když časem zarostlou lidskou fantazií. Nu, a teď nejsme nakloněni tomu, abychom si nějakou skutečnou událost přikrášlili fikcí? A co je pro nás snazší, vymyslet si pohádku původně od základu, nebo propůjčit známým postavám kouzelnou moc? Stejně tak to dělali naši předkové. A to znamená, že počátky silvestrovské pohádky jsou reálné a někde žijí prototypy pohádkových skřítků a elfů.

Vědomé snění pomohlo proniknout do jejich „pohádkového“ světa a zjistit, kdo skutečně jsou a jaké zázraky lze na Silvestra očekávat.

...Tisíce hvězd rozzářily temnou oblohu nad křišťálovými vrcholky hor. Stříbřitý sníh se točil ve víru. Na svazích hor se pod těžkými sněhovými čepicemi nakláněly mohutné smrky. A kdesi vpředu mezi smrkovými pahýly vykukoval vchod do jeskyně. Nějaká síla mě do toho otvoru vtáhla. A už se podivné kamenné síně rozzářily nějakými nadpozemskými světly. Byly to kamenné krystaly jiskřící v záři jasných světél. Ale odkud ta světla přicházejí? - napadlo mě tehdy.

A tu jsem spatřila celou osadu malých útulných domků, které jako by vystoupily z pohádky. Jejich vysoké střechy byly pokryté taškami a bělostné zdi byly překříženy tmavými dřevěnými trámy. Domky byly malebně rozesety podél břehů potoka, přes který vedl hrbatý most. Osada vypadala jako hračka, tak malá byla, a nad ní se tyčila obrovská klenutá jeskyně s nádhernými kamennými krystaly. Drobné stromky kolem chatrčí ji dělaly ještě více podobnou hračce.

Najednou se celá osada začala zvětšovat a přede mnou se objevily skutečné domy a most přes rozbouřenou říčku. Vnitřní hlas mi napovídal, že to nejsou domy, které se zvětšily, ale že já sama jsem se jim stala přiměřenou.

...Ale pak se znovu zvedl sněhový vír, nebylo nic vidět, a když se rozptýlil - ukázala se zimní krajina s malebnou vesnicí. Říčka byla zamrzlá, na taškových střechách se vršil sníh, stromy se prohýbaly pod sněhovými chumáči.

A pak se ozvaly nějaké hlasy... Z jednoho z domů se vyhrnul dav lidí v podivném pohádkovém oblečení. Muži měli na sobě pestrobarevné bundy lemované kožešinou a přepásané řemeny. Na hlavách měli stejně zářivě červené, zelené,

modré a žluté čepice, rovněž lemované kožešinou. Poměrně úzké kalhoty byly zastrčené do vysokých bot. Ženy měly bílé čepice a pestrobarevné polobotky, polopláště s nadýchanými sukněmi. Mnoho mužů mělo dlouhé vousy. Celkově tito lidé nápadně připomínali skřítky z pohádek. A ve srovnání s průměrným člověkem museli být drobné postavy, pokud žili v této osadě hraček, která mi teď připadala zcela přiměřená a normální.

Dav, který se vyhrnul z domu, zamířil ke mně. A pak jsem si všimla, že mám na sobě taky ten báječný trpasličí outfit. Trpaslíci mě s veselým smíchem vtáhli do domu.

Od prahu mě postrčili skrz obrovský smrkový věnec, k němuž byly přivázány pestrobarevné lampičky s tančícími ohýnky za barevnými skly. Vpředu stál obrovský stůl na silných nohách. Na něm byly naskládány různé pokrmy a na mě dýchlo tisíc vůní. Než jsem se však vzpamatovala, ocitla jsem se v malé místnosti, kde přede mnou na vysoké vyřezávané dřevěné židli seděl jeden z trpaslíků. Byl starý a jeho šedivé vousy mu sahaly až k opasku u pasu. Světle zelenou čepici měl nedbale posunutou na stranu hlavy a odhalovala hustou kštici šedivých vlasů.

Staříkovy bezedné modré oči na mě zíraly zpoza hustého obočí.

„To není pohádka,“ uslyšela jsem v sobě laskavý stařecký hlas. „Nejsme vymyšlení. Ale tady na Zemi se na povrch dostáváme jen zřídka. Máme tu svůj vlastní svět.

Kdysi hodně dávno naše planeta v souhvězdí Kassiopeji obdržela volání o pomoc od našich přátel ze sousední hvězdy. Odletěli na Zemi, aby pomohli světlym civilizacím vesmíru bránit ji před světem temnoty, a ocitli se na Zemi v pasti. Podrobně ti o tom vyprávěl vedoucí oné expedice Dagda (viz téma: Kdo změnil minulost a budoucnost).

Dagda ze Země nás požádal o pomoc a my jsme vyrazili. Na Zemi jsme dorazili včas. Včas znamená, že Země a Slunce byly vůči sobě v takové poloze, že se otevřely portály do jemnohmotných světů, a to jak nahoru, tak dolů. Tento čas jsme nazvali

Jule. ‚Jule‘ v našem jazyce znamená ‚obrat, při kterém se pootevírají dveře do všech světů‘. Dagda a jeho lid o tomto každoročním obratu Země věděli a připravovali se nás přivítat. Ozdobili posvátný strom barevnými světly a otevřeli nám tak vchod.

Toto jednání vám bude připadat neskutečné a pohádkové, ale v jemnohmotných světech platí jiné zákony, to, co vám připadá pohádkové a směšné, co nemůže vést k výsledkům - ve skutečnosti se to tak z vašeho světa jen jeví. Takto je postavena naše věda o magii. Magie není zlá, pokud se nepoužívá ke zlu. Je to prostě nástroj. Pokud je však používána pouze pro osobní potřebu, bez ohledu na to, jakou zkázu její použití způsobí jiným bytostem nebo světům - stává se zlem. To se, naneštěstí, stalo ve většině případů na Zemi. A to kvůli nevědomosti těch, kteří neznali skutečné zákony magie, i kvůli zlovůli představitelů temného světa.

Posvátný strom, který má energetiku, jak u vás říkáte, schopnou otevřít vstup do světa světla, nazýváme ‚Jul‘, což znamená dveře nebo prostup mezi světy. Lze jej nazvat světovým stromem, jak se často nazývá ve vašich pohádkách a mýtech.

Nelze zabít posvátný strom, jak to děláte u vás, když oslavujete Nový rok - ozvěnu našeho Jule. Posvátný strom byl vypěstován a ozdoben ve dvoře na posvátný Jule, nikoliv pokácen a zavláčen do domu. Do domu se nosily pouze jeho větve, které se zvláštním rituálem vyžádaly od stromu a poté se splétaly do kruhu nebo věnce, podle vás. Tento věnec znamená nekonečný rotující vesmír a světýlka na něm znamenají různé světy tohoto vesmíru.

Když jsme přišli na Zemi během posvátného období Jule, které zde trvalo 12 a jednu noc, rozhodli jsme se obsadit oblast evropských hor. Nazvali jsme je Alpy. Tak se jmenuje planeta v souhvězdí Kassiopeji. Náš národ se skládá ze dvou ras: trpaslíků a elfů.

Čas Jule je dostatečně dlouhý a k naší hrůze za námi na Zemi přišli naši odvěcí nepřátelé - trollové. Jejich civilizace s námi neustále vedla války. Obecně je třeba říci, že tyto zrůdy stvořila jakási temná rasa z krysám podobných nevyvinutých tvorů.

I tady nám trollové začali oponovat a tvrdit lidem, že oni i my jsme ze stejného světa a v něčem stejní. Tak se objevili zlí trpaslíci a z magie se stala černá magie, z kouzelnictví se stalo čarodějnictví.

V epoše, které říkáte středověk, se trollové rozhodli vyjít mezi lidi, aby je naučili své černé magii. To vše bylo ku prospěchu Anunnaki, s nimiž jsme přišli na Zemi bojovat. Anunnaki se rozhodli využít trolly a pomohli jim přejít do třetí dimenze. Tak vzniklo mnoho zakrslíků a zrůd, kteří nosili podivné pestré oblečení a čepice. Šaškovský oděv je takříkajíc národním oděvem trollů. Trollové si získali důvěru lidí pod rouškou zrůd a zakrslíků, kteří vystupovali na náměstích a rozesmívali lidi. Jejich hlavním úkolem však bylo oslovit krále. Takže se rychle stali královskými šašky. A tam bylo snadné ovlivňovat politiku států, což bylo pro Anunnaki a jejich

posly ve světě lidí, kteří už začali vytvářet tajné spolky, jež chtěly vládnout králům a světu, velmi potřebné.

Po několik staletí náš boj proti trollům pokračoval, dokud nebyli vytlačeni z vládnoucích kruhů. Podařilo se nám je zahnat zpět do jejich nízkého světa. Bohužel, celkovou situaci ve světě to příliš neovlivnilo. Sázka Anunnaki na tajné společnosti a lóže doposud funguje.

Nyní opět došlo k očištění trollů a zmatku mezi nimi a námi ve vašich fantaziích, které si většinou vymýšlejí poslové stejných Anunnaki, aniž by věděli, na čí je to objednávka. Zřejmě je chtějí opět vynést na světlo, jak se u vás říká.

Když jsme přišli do Alp, obývali tyto kraje divoši, kteří nosili zvířecí kůže a uctívali boha války. Nakonec porazili velkou říši na jihu (Řím) a začali vytvářet divoká království. Dalo hodně práce vštípit těmto divokým kmenům, které znáte jako Germány, nějakou kulturu.

Započali jsme tím, že jsme začali pronikat do světa lidí, pomocí magie si přidali vyšší vzrůst, vždyť ve skutečnosti obyčejnému člověku sotva saháme po boky.

Když jsme přišli k lidem, začali jsme stavět města a rozvíjet v nich řemesla. Původně jsme tato města stavěli podle principů naší demokracie, kterou potom poslové Anunnakiů rovněž pokřivili a proměnili ji v to, čím je nyní. Naše volná města, řízená radou starších, byla rychle osídlena lidmi, kteří se rychle učili řemeslům. Tak vznikaly profesionální cechy. Celý tento systém byl zcela přenesen z naší planety.

Naučili jsme středověké měšťany mechanice, naší vědě i alchymii. Mysleli jsme si, že děláme pokroky. Ale trollové naučili lidi, jak nalézt zlato pomocí alchymie a jak vytvářet jedy. Podařilo se nám udržet tajemství tvorby zlata v bezpečí, neboť jeho umělé vytvoření by vyvolalo strašlivé následky a globální vyhlazení lidí.

Přesto se zde některé naše vědy uchytily. Například mechanické hodiny se tu stále vyrábějí, a to je naše věda. A na Zemi se uchytila i naše hudba. Dali jsme lidem varhany a klávesové nástroje, což vedlo ke vzniku cembala a klavíru. Takže jsme alespoň trochu přispěli ke kultuře na Zemi.

Nyní u vás nadcházejí kouzelné dny a noci Jule. Přicházejí každý rok v zimě. Pamatujte, že nyní jsou brány do jiných světů, vysokých i nízkých, otevřené. Všechny vaše myšlenky a touhy se v nich odrážejí jako v zrcadlech. A bez ohledu na to, jak moc bloudí zrcadlovými labyrinty nastavenými trolly a Anunnaki, stejně se k vám nakonec samy vrátí. Cokoli si pomyslíte, zvláště v tomto posvátném čase před Novým rokem, přijde k vám. A pokud budete někomu přát zlo, vrátí se vám, a pokud budete přát dobro, vrátí se vám také.

Ne všechno v pohádce je fikce, někdy je pohádka skutečnější než to, na co jste zvyklí ve vašem reálném světě.“

Starý trpaslík ztichl a vytáhl zpoza zad tenkou hůlku. Přiložil ji ke smrkovému věnci a na něm zahrály stříbrné jiskry. A uprostřed se najednou objevila noční obloha a hvězdy a galaxie, a roztočily se a... proměnily ve skleněné novoroční koule...

Zapsala Valeria Kolcova 22.12.2013